

УДК 615.82

Рижкова М.В.¹, Федоров І.С.²

¹ старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. УФКСз-220м НУ «Запорізька політехніка»

ЗАСТОСУВАННЯ М'ЯКИХ МАНУАЛЬНИХ ТЕХНІК ПРИ УРАЖЕННЯХ ПАРААРТИКУЛЯРНИХ ТКАНИН

Велику частину захворювань локомоторного апарату складають періартрити - ураження параартикулярних тканин (УПАТ) суглобів. УПАТ є однією з найбільш частих скарг, пов'язаних з опорно-руховим апаратом, у дорослого населення. Звернення з приводу УПАТ можуть становити до 59% первинних візитів до ревматолога [1].

Мета роботи: за даними літературних джерел проаналізувати досвід застосування м'яких мануальних технік при УПАТ та їх місце в реабілітації пацієнтів з даною патологією.

До первинних причин розвитку УПАТ відносяться гостра травма, хронічна травматизація, хронічне механічне перевантаження, часто повторювані стереотипні рухи в суглобі. Вторинні УПАТ виникають на тлі різних захворювань, таких, як патології опорно-рухового апарату (ортопедичні аномалії розвитку, артрози, артрити, синдром дисплазії сполучної тканини, гіпермобільність суглобів), ендокринно-обмінні порушення (цукровий діабет, порушення жирового, кальцієвого обміну, гіпотиреоз, гіповітаміноз), нейротрофічні порушення, судинні розлади, гіперімунні реакції, а також при вагітності [1].

З лікувальною ціллю щодо хворих із УПАТ застосовують увесь арсенал засобів фізичної реабілітації, зокрема лікувальну фізичну культуру (ЛФК), різні види масажу (класичний, сегментарно-рефлекторний, точковий, апаратний тощо), фізіотерапію, різні методи рефлексотерапії та мануальну терапію (МТ), яка у випадках, коли УПАТ виступає у якості нейродистрофічного синдрому остеохондрозу шийного відділу хребта, має чітке патогенетичне спрямування. За даними О. В. Пилипенко та І. В. Рой [2], МТ показана у 17, 3% хворих з УПАТ, і ефективність її самостійного застосування становить 75%, а у 25% випадків, крім МТ, необхідним є проведення комплексної терапії, де МТ поєднується з протизапальною медикаментозною терапією, блокадами та голкорексфлексотерапією [3].

Мануальна терапія - це комплекс спеціальних прийомів діагностики та лікування, які виконуються винятково руками лікаря, який пройшов спеціальну підготовку, без застосування інструментів. Мета мануальної терапії – діагностика й усунення функціональних порушень, передовсім, опорно-рухового апарату, що охоплюють основну частину тіла людини, а також інших систем, пов'язаних між собою, і підтримують динамічну рівновагу, що і визначає здоров'я [5].

Важливо пам'ятати, що режим, лікувальна фізкультура, масаж, мануальна терапія повинні носити механічно лагідний характер в безбольовій зоні. Порушення цього принципу спровокує м'язовий і судинний спазм, ішемію, больові контрактури, перезбудження ЦНС і, як наслідок, порушення контролю за станом хворого [1].

Таким чином, мануальна терапія є ефективним, а іноді й незамінним методом відновлення функції опорно-рухової системи у хворих із руховими порушеннями [6]. Мануальна терапія є патогенетично обґрунтованим методом лікування різних форм УПАТ, поліпшує кровопостачання і метаболічну активність періартикулярних тканин плеча, який суттєво підвищує ефективність загальноприйнятого при періартритах консервативного лікування. Вона дозволяє досягти клінічного одужання у хворих з формами УПАТ, які не супроводжуються

глубокими анатомічними ушкодженнями капсульно-зв'язкового апарату суглоба, і попередити розвиток нейротрофічних розладів у хворих з розривами обертальної манжети плеча [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хитров Н.А. Параартикулярные ткани: варианты их поражения и их лечение. Медицинский Совет. 2017.
2. Пилипенко О. В., Рой І. В. Мануальна терапія при плечелопатковому больовому синдромі //Вісник ортопедії, травматології та протезування. – 2003. – №4. – С. 23-27.
3. <http://studcon.org/efektyvnist-zastosuvannya-manualnoyi-terapiyi-v-reabilitaciyi-hvoryh-iz-syndromom-plechelopatkovog-0>
4. Вонгай И.А. Автореферат «Диагностика и комплексное консервативное лечение так называемого плечелопаточного пераиртрита с использованием мануальной терапии» 1995г.
5. Нагорний Я. Мануальна терапія як засіб фізичної реабілітації при атаксіях. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2019; 1: 79-83 DOI:10.32652/tmfvs.2019.1.79–83
6. Международный неврологический журнал 7 (69) 2014 Стаття Автори: Губенко В.П., Федоров С.М., Ткаліна А.В., Зачатко Т.М. - Національна медична академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, м. Київ.